

Η Εορτή της Παγκόσμιας Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Κυριακή, 14 Σεπτεμβρίου 2025, εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος.

Το Ιερό Προσκύνημα ήταν κατάμεστο από πλήθος ευλαβών προσκυνητών προερχόμενοι τόσο από την Ελλάδα όσο και από πολλά μέρη του Ορθόδοξου κόσμου, όπως τις αδελφές Εκκλησίες Σλαβικών χωρών, της Ρουμανίας κ. α., οι οποίοι συρρέουν ώστε να ωφεληθούν πνευματικά και να καταθέσουν τα αιτήματά

τους με πίστη στο Ιερό Σκήνωμα του σπουδαίου αυτού Αγίου της Εκκλησίας μας.

Ο Σεβασμιώτατος, στην ομιλία του, απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα, αναφέρθηκε, αρχικά, στη σπουδαιότητα της μεγάλης και σεβάσμιας ημέρας της Ύψωσης του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού. Τόνισε ότι η Αγία μας Εκκλησία διδάσκει ότι η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού τιμάται όπως η Μεγάλη Παρασκευή και φέρει τα ίσα με αυτή. Καθώς υψώνεται ο Τιμιός Σταυρός εν τω μέσω των Ορθόδοξων Ιερών Ναών, καλούνται οι Χριστιανοί να ατενίζουν το Σταυρό ώστε να λαμβάνουν δύναμη και να ενδυναμώνονται στον αγώνα τους για τη σωτηρία. Σήμερα, βλέπουμε τον Τιμίο Σταυρό ο οποίος βρέθηκε από την Αγία Ελένη στα Ιεροσόλυμα και υψώθηκε από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων σε όλους εκείνους τους ανθρώπους οι οποίοι άλλοι μεν κατεδίκασαν τον Χριστόν και άλλοι δε, Τον λάτρευσαν. Τον είδαν σταυρούμενον αλλά ταυτόχρονα έζησαν και την Ανάστασήν του. Τώρα, αυτός ο Σταύρος στον οποίο τελείωσε την επίγεια ζωή του ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, ο οποίος είναι αιματοβαμμένος, από εκεί που αποτελούσε ένα όργανο ατίμωσης και καταδίκης των βαρυποινιτών, πλέον, μετατρέπεται στη σωτηρία όλων των πιστών, καθώς ο Κύριός μας μαρτύρησε και έδωσε τη σωτηρία στο ανθρώπινο γένος.

Ο Απόστολος Παύλος, ο οποίος εκλήθη από τον ίδιο τον Κύριό μας για να κηρύξει σε όλα τα έθνη το Πάθος και την Ανάσταση, λέγει στη σημερινή αποστολική περικοπή απευθυνόμενος στους Κορινθίους ότι ο Τίμιος Σταυρός του Κυρίου μας σε άλλους δίδει τη σοφία, τη σωτηρία, τη σύνεση ενώ άλλους τούς σκανδαλίζει. Ο λόγος ο του Σταυρού είναι εκείνος που και τότε και σήμερα, «τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι».

Ενώ οι Ιουδαίοι ανέμεναν το Μεσσία, καθώς εδιδάχθηκαν από τους προφήτες και τις γραφές, που θα έσωζε όλο το γένος των ανθρώπων έπαθαν σύγχυση. Περίμεναν έναν κοσμικό άρχοντα που θα τούς γλίτωνε από τους Ρωμαίους και θα γινόταν ένας παγκόσμιος ηγέτης, απεσταλμένος του Θεού. Όμως, απατήθηκαν στην πίστη τους. Έτσι, εκείνοι οι οποίοι καταδίκασαν τον σεσαρκωμένο Υιό και Λόγο του Θεού, Τού είπαν ότι εμείς γνωρίζουμε ότι ουκ αποθνήσκει ο Μεσσίας, τι είναι αυτό που μάς λες ότι εγώ θα θυσιάσω υπέρ της του κόσμου σωτηρίας; Δεν μπόρεσαν να κατανοήσουν όταν τούς έλεγε ο Κύριος «μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με» (Ιων. ιστ', 16). Δηλαδή, με το σταυρικό θάνατό Του επ' ολίγον δε θα ήταν μαζί τους. Αλλά και μετά την Ανάσταση Του θα Τον έβλεπαν

εν δόξη. Έτσι, όσοι εκ των Ιουδαίων επίστευσαν, δόξασαν το Θεό και ευτύχησαν να συμπορευτούν και να συνυπάρξουν εις τα άγια των Αγίων έως και στον Ουρανό μαζί με τους αναρίθμητους εκείνους ανθρώπους που Τον απεδέχθησαν και επιζήτησαν τη σωτηρία τους.

Οι δε Έλληνες, εκείνοι δηλαδή οι οποίοι εκπροσωπούσαν τον ειδωλολατρικό κόσμο, θεωρούσαν ως μία ανοησία το μυστήριο του Σταυρού και τη θυσία του Κυρίου μας, λόγω της φιλοσοφίας τους. Για αυτούς, άλλες θεότητες μπορούσαν να εκπροσωπήσουν τον άνθρωπο. Αυτές ήταν η αμαρτία και τα διάφορων ειδών πάθη της εποχής εκείνης. Για αυτό η κάθε αμαρτία που αντιπροσωπευόταν από κάποια θεότητα ήταν σεβαστή από τους ειδωλολάτρες.

Όμως, τούτο το μυστήριο και ο λόγος του Σταυρού προσφέρει, δια μέσω των αιώνων, σταθερά τα ίδια στον καθένα μας. Έτσι, «τοῖς μέν σωζομένοις» γίνεται σωτηρία και Ανάσταση. Όμως, για τους άλλους που κοροϊδεύουν και μυκτηρίζουν το Σταυρό του Κυρίου μας είναι απώλεια. Ο Κύριός μας επάνω στο Σταυρό απώλεσε όλα τα δικαιώματα του οικειοθελώς. Ήταν αθάνατος αλλά την αθανασία την προσέφερε σε όλον τον κόσμο. Μάλιστα είπε ότι θα μπορούσε να παρακαλέσει

τον Ουράνιο Πατέρα του και να παρατάξει λεγεώνες Αγγέλων για να Τον υπερασπιστούν. Όμως, παραιτήθηκε ακόμη και τούτου του δικαιώματός Του. Έτσι λοιπόν, σήμερα, όλοι εμείς οι οποίοι υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματά μας στην εποχή του δικαιωματισμού, στην εποχή της κάθε είδους αμαρτίας, όσοι έχουμε αποδεχτεί το μυστήριο και το λόγο του Σταυρού, αντί να κατανοούμε το συμβολισμό του Σταυρού για την παραίτηση από την αμαρτία και τη σωτηρία μας, εμπίπτουμε σε εκείνους οι οποίοι ονειδίζουν το μυστήριο του Σταυρού.

Σήμερα, που υψώνεται και πάλι ο Τίμιος Σταυρός εν μέσω ημών, ας ατενίσουμε τον αιματόβρεχτο Σταυρό του Κυρίου μας και εκείνος ο οποίος αποζητά τη λύτρωση δύναται να τη βρει στον Τίμιο Σταυρό. Για αυτό λέμε «Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου». Ο Σταυρός του Κυρίου μας απέκτησε δύναμη η οποία διοχετεύεται στον καθένα μας προκειμένου να ενδυναμωθούμε στη ζωή των πειρασμών και στον καιρό των θλίψεων, των προκλήσεων, της αμαρτίας και της αποστασίας. Όσο προσβλέπουμε στον Τίμιο Σταυρό, τόσο θα ενδυναμωνόμαστε σε αυτή τη σύγχρονη εποχή που οι άνθρωποι εξαπατώνται καθημερινά με τα του κόσμου προσφερόμενα και την αμαρτία που λάτρεψε ο άνθρωπος.

Στο τέλος, ο κ. Νεκτάριος κάλεσε όλους, τη σημερινή ημέρα, ο καθένας μας να γονατίσει ενώπιον του Τιμίου Σταυρού και να ικετεύσει τον Κύριό μας ώστε να αγκαλιάσει το σύγχρονο άνθρωπο ο οποίος ταλανίζεται και υποφέρει από όλους εκείνους τους πειρασμούς οι οποίοι ενσκήπτουν καθημερινά στη ζωή μας ενώ ευχήθηκε χρόνια πολλά σε όλους.

